

Sapperdeflap

door Cees Voort

17 maart 2018

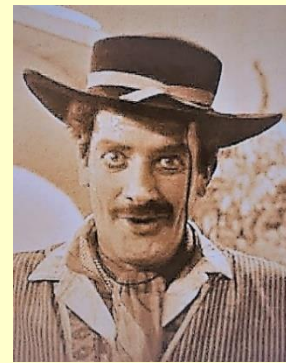
Een paar weken geleden was er op dinsdagavond maar een kleine groep in het Sarphatihuis. Krokusvakantie of zoiets geloof ik. Nog geen krokus te zien in de stad maar wel vakantie. Hun wel, denk ik dan. Nou ja, ik ben niet jaloers hoor, ik ben met pensioen, altijd vakantie.

Er stonden tafels en stoelen in zo'n halve kring en die lieten we maar staan, ook wel aardig voor een keertje, dan kun je je koorboek voor je op tafel leggen.

Dan lijkt er wel een soort vergadercultuur te ontstaan... In een van de slotkoren moet er van meneer Fransen *papperlepap papperlepap* worden gezongen maar het idee ontstond om *sapperdeflap sapperdeflap* te doen. Het voorstel werd met algemene stemmen aangenomen. Zo is die vergadercultuur toch ergens goed voor.... Sinds wanneer is dit een democratie, riep iemand. Gelach alom.

Dat sapperdeflap is ook een mooie omslag, vertaling zo je wilt, naar de Nederlandse cultuur. Het is nationaal erfgoed!

Het brengt ons terug naar de jaren rond 1960. Pipo!

Cor Witsche, Willy Ruys, Herbert Joeks en Jan Pruis. Onvergetelijk. Je moest er wel voor naar de burens of naar Tante Toos om de hoek, want thuis hadden we geen TV. Nergens voor nodig, zei pa dan. Tja, andere tijden waren dat.

Herbert Joeks kon ook nog wel wat anders. Luister maar eens...

<https://www.youtube.com/watch?v=12nTmrH64X4>

(Even aanklikken)

En hier zien we hem, in 1958, als **Scrooge** in *De Geest van Kerstmis* (Nederlandse versie van *A Christmas Carol* van Charles Dickens). En niet te vergeten Christel Adelaar. Hou es even vast, Mamaloe.....

Het was wel van de fraaie allemaal.

Maar we zijn toch bezig met La Vie parisienne, Offenbach, de trein naar West en de rails naar Brest? Ja, natuurlijk, maar ja, een beetje afleiding mag toch wel?

Je ziet hier zo'n beroemde affiche van *Henri Marie Raymond comte de Toulouse-Lautrec-Monfa*. Ja, zo heette hij voluit. Hoge adel, hoor. Met die naam had hij natuurlijk zo in een van die vrolijke opera's van Offenbach gekund. En ik vraag mij af: Waarom bestaat er geen affiche voor La Vie van deze grote kunstenaar? (Want deze affiche van een *cancan* is voor de Parijse Moulin Rouge).

Het antwoord is simpel. De première Parijs was 31 oktober 1866 en Toulouse Lautrec was van november 1864, dus nog geen twee jaar oud ten tijde van die première. Ook een genie kan dan nog geen grote kunstwerken

maken.... Hij schilderde wel prachtige afbeeldingen van Jane Avril, grote ster van *La belle Hélène* rond 1900. Maar Offenbach overleed reeds in 1880....Of zij elkaar hebben gekend? Ach ja, vast wel...

In zijn toch niet zo heel lange leven (hij werd 61) schreef Offenbach, naast talloze werken voor orkest en solo-instrumenten, meer dan honderd opera's en operettes. Zou die man ooit geslapen hebben?

Wij gaan in elk geval driftig verder met de repetities voor La Vie. Nu ook op zondag! Ja, de première is al over vijf weken hoor, 22 april. Ik weet het, ik heb makkelijk praten, ik zit meestal vanaf de kant toe te kijken. Maar dat moet ook iemand doen hè. En zo hou ik nog wat tijd over om een stukkie te schrijven.

Op 29 mei van dit jaar, vlak voor de première van *Les contes d'Hoffmann*, geeft een aantal artiesten van de Nationale Opera een **gratis lunchconcert** in de hal van het Muziektheater, als een ode aan Offenbach. En een groepje Thalianen doet mee als koorzangers. Leuk toch?

Op het programma staan delen uit *Les Brigands* (!), *Orpheus*, en *L'île de Tulipatan*. Het is op een dinsdag overdag, dus niet iedereen heeft tijd... Maar mocht je nog niks te doen hebben die dag, zet het in de agenda! Dat bescheiden eerbetoon heeft Offenbach toch wel verdiend.

Honderdzeven opera's. Sapperdeflap.

Offenbach als jonge cellist